

DRUKWERK.



Mej. E. Grimmon.

J.v.d. Bergstr. 54.

HEEMSTEDE

A.v. Kenlen
Dadewes 12
Amersfoort

Zaterdag 6-9-'52.

Met Jaap, Bas, Maja en Henk de instructeur en nog een Henk, begonnen we al te zeilen. Met de windstilte en regen meegerekend vertrokken we vrij vroeg, omstreeks 2 uur. We gingen zoals Henk (de instructeur) zei: "Als de takke". We hadden het over oploeven voor we wisten wat het was. Toen we bij Oudega waren was het plotseling windstil. "Bomen" schreeuwde de schipper. Enfin, Henk pakte een boom en begon te bomen maar hij duvelt er plotseling bijna in. Wat de schipper zei is niet te vertalen. Hij zei: "Je moet de boom niet in de bodem laten staan anders duik je hem maar na!" Na enige tijd nam de schipper zelf de boom over. Hij zou er vakkundig vaart achter zetten. Op het laatst, de snelheid was zeker groot genoeg, liet hij de boom in het water staan. Wij als beginners vroegen natuurlijk onschuldig of wij dit ook moesten doen als we vaart genoeg hadden. We zagen Henk al een duik nemen. Maar hij zei: "Ik wil jullie alleen maar laten zien hoe je overstag moet gaan". Nadat de boom was binnengehaald begon Jaap te bomen, 's avonds had hij nog blaren in zijn hand.

Het eten verliep angstig stil. Daarna maakten wij kennis met de andere zeilkampers. De namen werden uitgewisseld en de geboorteplaatsen. Toen Henk zei dat hij uit Amsterdam kwam, vond Heit dat onnodig. Waarom dat weet Henk nu nog niet.

Daarna kregen we theorie, wat nogal droog was, omdat iedereen nog wat verlegen tegenover elkaar stond. Els en Miel zaten zo'n beetje te slapen, wat wij na afloop van de dag allemaal probeerden.

Henk en Jaap.

Zondag 7-9-'52.

Officiële Gegevens.

Zon: Te vroeg op, te vroeg onder.

Maan: Aardig op tijd, een stief kwartiertje na zonsondergang.

Windsterkte: Zwakke tot bomende wind.

Koers: Vanaf "It Baeken" via Heegermeer naar de Fluessen en na alle windrichtingen al of niet bezeild te hebben terug naar "It Baeken".

Algehele Indruk: Echt tweede daags, nog niet voor 100% aan elkaar gewaagd.

Verdere Bijzonderheden:

De tweede dag van ons zeilkamp werd al vroeg ingezet door drie enthousiaste jongemannen, die plompverloren in de plomp doken en naderhand óók nog wilden beweren dat het erg leuk was! Hiermee wilden we niet zeggen, dat de rest van het stel niet met het water in aanraking kwam, maar dat was op een meer burgerlijke manier.

De Zondagochtend werd op een gepaste manier doorgebracht, enkel gingen naar de kerk, anderen knapten allerlei karweitjes op, verder werd er koffie geserveerd. Daarna kwam de eerste serieuze les. Bij afwezigheid van Heit, leerde Henk ons de touwen en touwtjes van de indrukwekkende "Reiddomp" kennen en ook leerde hij ons de verschillende knopen, waaronder de Enkhuizer Slag.

In de middag bleek echter dat het manlijk gedeelte meer voelde voor een Heegerslag, want er werd door hen een boot aangevallen met de konnelijke bedoeling van vrouwenroof. Het is hun echter niet gelukt er een vrouw van over te houden, wat natuurlijk wel jammer was (voor wie zullen we maar in het midden laten). Ook Renee had een genoegelijke middag met zijn harem, Els, Maja en Wil fungeerden als bijvrouwe (uit de verte kon niet vastgesteld worden wie de hoofd-dame was).

Even had hij concurrentie van "De Waterratten", die hem en vooral zijn dames van thee voorzagen.

Na de thuiskomst, die vrij vlot verliep, werd er gegeten en na de corvee-dienst nog enige theoretische les gegeven door Henk afgewisseld door Heit.

De avond werd officieel besloten door een stukje voorleeswerk door Henk d'Amsterdammer uit Fiet Bakkers "Achter de Mast", waarbij nog opgemerkt dient te worden, dat de naam Fluessen op diverse manieren uitgesproken werd, maar niet als Fluessen.

Officieus werd de dag besloten door de mannen en wel door bij maanlicht als heel bezadigde mensen een pijpje of sigaretje te genieten op een bankje, waarbij vanzelfsprekend heel gewichtige onderwerpen aangesneden werden; tijdens dit officieuze slot werd er bij de vrouwen natuurlijk gekakeld van jewelste, maar gelukkig verblijven die een heel eind verder in een apart huis, zodat "der mannen" avonddrust hierdoor niet gestoord werd.

Willy Peters, H v/d Keulen

Maandag 8-9-'52.

De dag begon net als de vorige zonder wind en met veel zon. In afdeling C nam Henk een stoomdouche om wakker te worden. Na het ontbijt vertrokken we, na eerst nog een lesje theorie gehad te hebben, naar Sloten of beter in de richting daarvan, want we kwamen niet verder dan de brug bij Woudsend. Intussen hadden we in de Raliken ons twaalfuurtje verorberd, waarbij bleek dat de Waterratten (nog steeds) verzot zijn op Maja-zeep en daar zelfs melk voor over hebben. Nadat de magen gevuld waren, werd er door de meesten geluierd en gezwamd, behalve door de zwementhousiastelingen die wat waterpoloadden. Een van de Waterratten die ook mee wilde doen, kreeg een bal op zijn bast en verdween toen maar.

Het dorpje Woudsend wandelden we door; we bezichtigden het Katholieke kerkje daar. Na een peer verorberd te hebben, gingen we terug door de Rakken. Er was zo weinig wind dat er gejaagd moest worden, wat met enige hilariteit en het breken van een lijn gepaard ging. Terug op het Heegermeer oefenden diverse nieuwbakken stuurlui (in de wat aangewakkerde wind) in het manouvreren. Heit en Piet wisselden op het Heegermeer om van bemanning, opdat alle nieuwelingen goed onderricht kregen. De Maikol ging zovaak overgijp dat de wimpel omgerold om de mast zat. Vakkundig werd deze weer ontrollt met een pirouette. Toen bleek de wimpel echter in een kapersvlag veranderd te zijn (de Maikol is namelijk mannenboot). Het bleek echter voor de bemanning erg moeilijk om een harem bij elkaar te houden. De Hoanes was hen te vlug af en na het enteren van de Tjelling bleek Hans plots alleen in de Maikol te zitten.

De dag werd besloten met een lesje in verschillende knopen leggen. In de jongens-afdeling zakte pieter door zijn bed, waarop zijn onderbuurman verhuisde om aan hem de eer te laten om de patat-frites door z'n bed te ploffen.

Miel Fokker, Hans Overbecke.

Dinsdag, 9-9-'52.

Om zeven uur werd er een kinderachtig belletje geluid door Hans-de-Grote, die later vakkundig overgeramd werd door Ad. Om een uur of tien stond iedereen klaar om te vertrekken. Het wachten was op Heit! Onderweg werden we op het Heegermeer getraceerd op een roofoverval van Henk op de boot van Heit. Heit's boot werd gekeerd en het had een haar gescheeld of Heit werd mee in het water getrokken... Even later werd de kapersvlag, in de vorm van een nahe blous op Henks roverschip gehezen. Er vond bijna een aanvaring plaats tus

de Wilup en de Tjilling, als Henk niet op het laatste moment had afgehouden met zijn elleboog, hetgeen hem een pijnlijke arm bezorgde.

Even voor Sloten landde de vloot en kropen we gezellig dicht bij elkaar en lekker warm in drie boten om onze boterhammen op te eten. +) Ad viel in het water maar had het gummibroekje van vannacht nog aan. In Sloten stapten we uit om het stadje te bekijken onder de voortreffelijke leiding van Heit. Enkelen maakten van deze gelegenheid gebruik om snoep en fruit te kopen. En toen maar weer verder. In Woudsloot werd een onweersbui afgewacht, die niet kwam en alleen maar ter op-luistering van onze tocht drie regendruppjes stuurde.

Nadat we vol goede moed verder trokken kwam de volgende tegensla (of vonden sommigen het toch wel leuk?), n.l. de wind hield op met waaien en er moest gejaagd, geboemd en geroeid worden, wat gretig benut werd om van bemanning en schip te wisselen. Zo werd de jongens boot overmeesterd door een harem en werd door de jager een nieuwe drijvende vrijgezellen-sociëteit geopend. Na het palingvaren van Bas kregen we nog een spannende race tussen Heit in de Bruser en de vrijgezellen in de Tjilling. Natuurlijk liep Heit langzaam op ons in, maar tot ons geluk kwam er een brug, die niet openging. Alles werd in ijl-tempo gestreken. Dit ging wel gepaard met een paar blauwe plekken, maar we waren eerder opgetuigd dan Heit. Wat door Heit met open mond werd gadegeslagen. Maar op het eind werden we weer ingehaald, wat natuurlijk niet aan ons lag, maar aan Heit die te goed zeilde. Toen we naast elkaar lagen stapte Pieter nog over om de boot lichter te maken. Helaas mocht dit niet baten en bezetten we een eervolle tweed plaats. Bas onze fuikenzeiler vond het nodig om nog even een fuik te rammen.

's Avonds om 9 uur kregen we eindelijk eten; een vorstelijk maal met soep, midden en toe.

Omdat het al zo laat was en omdat morgen 100 plattelandsvrouwen de herberg komen overmeesteren, stuurde Heit ons om half elf vroeg naar bed, zonder dat we tijd hadden gehad om theorie te doen.

Toen hij in zijn bed wilde stappen vond Gregorius een natte dweil in zijn bed (vermoedelijk herinnerde hij zich zijn vroegste jeugd nog eens!)

Els van der Schal &.....

+) Ik protesteer, Ad.

Woensdag, 10-9-'52.

Na de race van gisteren met Heit, die we verloren doch een eervolle tweede plaats mochten bezetten, zouden er vandaag onderlinge wedstrijden komen. Des morgens, door een kinderachtig belletje van een zeker iemand met slappe handjes gewekt te zijn, sprongen we onze bedden uit. Die we, bestond heus niet uit de lange Pieter die, zoals gewoonlijk, weer één van de laatsten was. Henk nam weer zijn koude douche, wat door sommige jongens als abnormaal werd beschouwd. Daarna werd er gegeten, nou ja gegeten?

Toen de boten waren opgetuigd, werd er gestart, waarbij sommige jongens, op zeer vakkundige wijze overigens, zich van een harem wisten te voorzien. Onze Belgische vriend René wist ondermeer op twee vrouwen beslag te leggen. Doch er was nog een Amsterdammer die ermee terecht kon (of werd hij door twee dames overrompeld?) Enfin het beviel hem best. Hij hoefde niet te zeilen want hij haalde "Riet" in zijn boot doch het lang verwachte huwelijk bleef, zoals naderhand bleek, uit. Wat wij allen zeer betreurden.

Er werd afgesproken dat er een onderlinge wedstrijd plaats zou vinden. Heit, met de "Reiddomp" natuurlijk, kreeg een kwartier handicap, de "Wielup" met Piet c.s. 10 minuten, René met harem en "Tjilling" 15 minuten. Het "Wearlanke" en de "Markol" startten zonder handicap. Heit nam direct de leiding, doch tussen de tjilling met René plus harem en het Wearlanke met Henk plus harem, ontspon zich een verwoed jacht, waarbij bleek dat de harem dames van Henk niet alleen "mooi" vonden zijn, doch ook wisten wat zeilen was. De beide boten en bemanning vochten wat ze konden en gebruikten alle manoeuvres en strategieën.

de Tjilling toch nog te winnen, daar de Antwerpenaar over meer gemeen-
trucjes bleek te beschikken dan de Amsterdammer + harem. Toen de uit-
slag bekend werd, bleek dat het "Wearlamke" gewonnen had.

Daarna begonnen de eigenlijke wedstrijden. Er moesten boeien gerond
worden enz. Bij deze wedstrijd wist de Tjilling te worden en het
Wearlamke 2e. Daaruit blijkt dat het "haremsysteem" vruchten af begon
te werpen. De beide jongens werden waarschijnlijk door de dames geïn-
spireerd, want de andere boten kwamen er niet aan te pas. Toen werd
er geoefend in starten en er zou ook een boei gerond worden. Enfin
de Tjilling had een zeer goede en het Wearlamke een slechte start.
Doch Henk met zijn harem wisten er een dusdanige snelheid uit te hale-
dat eerst de Markol en daarna de Tjilling en de Wielup werden gepas-
seerd. Zo werd de boei gerond. Doch de zeer snelle Wielup liep op
het Wearlamke in. Maar er voorbij kwam ze niet. De Wielup maakte de
fout onderlangs te willen passeren, met het gevolg dat het Wearlamke
de wind uit de zeilen nam. Honderden meters bleef dat zo, totdat op
de laatste meters het Wearlamke snel afviel, dus de wind uit de zei-
len van de Wielup nam, toen snel oploefde en meteen een halve boot-
lengte voorlag, om in deze positie te winnen ook. Er werd besloten
naar huis te gaan. Er stond een stevige wind, zodat de harem van
Henk verstevigd werd door de lange Piet, welke niet zo enthousiast
werd ontvangen. Doch door de hoge golfslag werd hij waarschijnlijk zee-
ziek want hij ging in de boot liggen zag wat wit en sliep. Neptunus
heeft ons van hem verlost. Ook Allah kon hem niet helpen.

Na een aanvaring, waarbij door Heit hardop en door de bemanning
van het Wearlamke binnensmonds werd gekankerd, kwamen we thuis. Na
het eten een gaperige theorie en de kooi in. In afwachting van de
dingen die komen gaan.

Henk en Riet en Piet.

Donderdag 11-9-'52.

De dag begon goed. Op de jongensslaapzaal lagen ze, toen er
gebeld werd voor het ontbijt, nog te lallen van hun haremsysteem.
Vooral Piet van de oude vlek. Die heeft nog nooit een harem bij elkaar
gehad. De ander stond heel chic met een elektrische kinnenkrabber
z'n onderkin af te boenen. Een zeker iemand zat, zoals gewoonlijk als
een Nijlpaard te bunkeren met het gevolg: te weinig brood. Het brood
kwam al spoedig dank zij Ank en Riet. Toen sloeg de schrik om het
hart, 9 uur windstil. Maar Heit wist een uitweg: theorie! We begon-
nen met boottypes, daarna herhalingen over het van lagerwal weg
pietremeggelen e.d. Nadat de theorie was afgelopen monsterden we.
De schipper van het Wearlamke zat met argwaan naar zijn vaantje te
kijken. Een van de haremdames van Henk zei: "Hè joh er mankeert wat
aan je zeil". Waarop ze aan de kraamlijn begon te mieren, terwijl er
niets aan de hand was. Henk met z'n dames kregen de lachzenuwen.
Ook de Markol kreeg het te kwaad, die dook plotsklaps de lagerwal
op, tot grote verontwaardiging van Heit. In de Brûser zat er één die
hartstochtelijk op zijn spuuigpiano zat te janken, welk gekrijs tot die
in het merg van de overige opvarenden doordrong. Aan de hogerwal van
het Heegermeer werd de boterham verslonden, waarbij twee "heren" elkaar
bezig hielden met water.

Er werden 's middags nog veel fouten gemaakt onder veel gebul-
van Heit. Op een gegeven ogenblik werd de Hoant bedreigd met een
vloedgolf van blikken, waardoor ze een noodlanding moesten maken.
Terwijl de harem van de Belg hun kleren uitwongen. Langzamerhand ver-
anderden de zo bezadigde jongens en meisjes in de grootste zenuwlijd.
Het theorie-examen naderde! We gingen eerst nog eten, waarna het in
de keuken vrolijk toeging.

Pie de instructeur kwam na het eten met pinda's aandragen, die
niet smaak gemold werden. HET EXAMEN! Een doodse stilte viel in toen
Heit met de papieren kwam aanzetten. Nadat alles was ingevuld werden
de haringen rauw verslonden, waarbij als service een sneetje brood
werd geserveerd. Daarna werd er voorgelezen uit het boek "Voor de

Mast", door de dunne en de dikke Els. Daarna gingen we onder veel geschreeuw naar bed. Het nachtzoontje van de Haren werd vergeten. Eén van de dames kwam toch nog even op de slaapzaal, om lango Fries goedenacht te zeggen. Het scheen overigens niet in de smaak van de overige jongens te vallen want ze werd door een stel jongens in pyama's de slaapzaal uitgejaagd. Daarna werd er geslapen, voordat er de volgende dag examen-zeilen werd gehouden.

Bas, Maja en Henk.

Vrijdag, 12-9-'52.

Vandaag zou het gaan spannen: Examenzeilen. Er werd verdacht weinig gegeten bij het ontbijt. Na het ontbijt, dat in doodse stilte verliep, werden de boten opgetuigd. Het examen was begonnen. Henk en Maja vertrokken in de Tjilling. Alles ging goed tot de gijp. Tot vijf maal toe verzeilden ze in het riet. Hoe zou het afgelopen zijn als hij Riet in zijn boot had? Naderhand bleek dat hij het record van rietzeilen verbeterd had. Hij stond bij de overige deelnemers ver vooruit. Wat sommigen niet de lust ontnam het ook eens te proberen. Over de resultaten was Heit tevreden. 's Middags mochten enige jongen het nog ophalen, wat door Henk, dank zij z'n Haremdames, werd uitgebui. Ze vertrokken in de Markol. Volgens alle overige deelnemers de langzaamste boot. In de Rakke lag de Markol nog achter, doch ze wisten de Tjilling, zonder René met harem, te passeren. De Hoant, die aan lager wal zat was het volgende slachtoffer. Daarna stevenden ze de Wielup met een blik aan z'n staart voorbij om dan als eervolle derde op het Heegmeer aan te komen. Dat was een vreugde op de Markol, vooral toen bleek dat de Wielup een blik aan z'n roer had.

De bonte avond was op een paar dingen na geslaagd. Toen werden de brevetten uitgereikt, waarbij bleek hoe bezadigd wij waren. Er sneuvelde namelijk weer een record, geen enkele B. Daarna werd het kamp gesloten en kropen we in kooi. Het kamp met zijn vele prettige en minder prettige ervaringen was afgelopen. Op het laatste nippertje werd het huwelijk tussen Ad en Ank voltrokken, dat door Heit ingezegend werd. We hopen allen een verlovingskaart te krijgen.

Namens alle deelnemers dank ik Heit voor zijn goede raadgevingen en geschreeuw, waar ieder profijt van heeft getrokken.

Met de harem van Henk en René is het nog een duistere zaak, waarvan wij als de tijd daar is, ook nog wat van hopen te horen.

Tot ziens, tot het volgend jaar!

Henk.